

Påskevandringen! – DAG 14

INDLEDENDE BØN

Korsfæstede og opstandne frelser! Gør det stille i mit indre! Sænk din fred i mit hjerte! Tal dit ord til mig. Amen

LÆSNING – find din bibel eller læs nederst i opslaget.

Emmausvandrerne: Luk 24, 13-35

REFLEKSION

Vi hører i dag om to disciple, der går på vejen fra Jerusalem til Emmaus. ”Vi havde håbet...” sådan sagde de to disciple på deres vej. Vi kan alle gøre den sætning færdig med det, som vi har oplevet af skuffede forventninger og tab.

De havde mistet deres håb. Hele deres fundament var blevet revet væk under dem, da Jesus døde på korset. Man fornemmer hvor tungt det kan være at sætte det ene ben foran det andet, når man lige har været ude for en tung sorg.

De går på vejen og håbets lys er slukket for dem. De ved ikke, hvad fremtiden bringer. De havde håbet, men nu var fremtiden dystert og mørk.

De er skuffede. Selvom de går, så står de på en måde stille. De ser på deres liv uden opstandelsen. Deres øjne er lukkede for den opstandne Jesus. De ser ikke livet på den anden side af døden. Deres livshorisont gik kun til gravens kant. Det gør dem skuffede.

Opstandelsesråbet er ikke kommet ind under huden på dem.

Mange danskere vil i dag også mene, at det eneste der sker, når man er død er død. At man bare rådner op i jorden også er det det. Og dette syn på tilværelsen ser vi udfoldet overalt.

Det handler om at leve livet nu, for på et tidspunkt er det for sent osv. Man taler om vigtigheden af at realisere sig selv. Vi lever i en kultur, hvor verdens centrum er os selv. De to disciple havde fået et håb om, at livet var mere end det de kunne se. Men de blev skuffet.

De er på vej væk fra Jerusalem. Jerusalem – der hvor templet var. Jerusalem – håbets by ligger bag dem, og de er på vej væk derfra ud i en verden uden det håb, som Jesus havde givet dem. På den måde udtrykker de den verden vi lever i. Sekulariseringen. Den skuffede vandring bort fra det sted, Jerusalem – ud i den verden, hvor der ikke længere er noget helligt. Ingen Gud. Men blot med det som de kan se og de vilkår, som livet byder på, som de nu må forsøge at klare bedst muligt alene. En skuffet vandring væk fra det hellige. Men der på Emmausvejen kommer Jesus til dem.

De to disciple på vejen til Emmaus forventede ikke, at Jesus ville være så ualmindelig almindelig. Men alligevel så har hans ord en ualmindelig stor effekt på dem. Jesus er i deres liv og får deres hjerter til at brænde.

OG læg mærke til de siger, at deres hjerter brænder, da han udlægger skrifterne for dem.

De her disciple har garanteret været rettroende jøder, der har kendt deres Hellige Skrift. Det var garanteret ikke første gang, at de har hørt de skriftord, som Jesus udlægger for dem her

på vejen. De var fortrolige med skrifterne, men det var dødt for dem indtil Jesus holdt prædiken over ordene for dem.

Det som disciplene oplever på deres vandring til Emmaus er noget, som kan ske for dig her og nu. Det de oplever er, at Jesus åbner skrifterne for dem.

Jesus viser dem, hvordan alle de skrifter de kendte i det gamle testamente alle handlede om ham selv. Det han siger, er altså, at alle dele af bibelen handler om Jesus. Der står: ”Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne.”

Jesus siger: lad mig åbne skrifterne for dig, så du kan SE mig. Så du kan se Jesus.

Turen ved at være tilbagelagt. Jesus lader som om, at Han vil gå videre. Han trænger sig ikke på. Han maser aldrig på for, at vi skal tro Ham. Der er altid plads til afvisning, til betænkningstid. Han venter på vores respons. Når Han nu vil trække sig, mærker de, at de ikke kan slippe Ham, men vil have ham tættere på. De tvinger Ham til at gå med indenfor: ”Bliv hos os, det er aften nu”. Læg Mærke til dybden i de ord! Bliv hos os. Han går med ind og bliver hos dem. Og da de bliver bænket, foretager Jesus et overraskende etikettebrud, idet Han overtager husværtens forpligtelser i deres hjem, ved at det er Ham, der beder bordbønnen og bryder brødet. Da kan de se, at det er Ham.

Sådan er det stadig. Det går kun op for os, at Jesus er opstået, når vi byder Ham ind i vores personlige liv og deler fællesskab med Ham. Nu kan brændende kærlighed få plads i vores liv.

BØN

Jesus Kristus, du levende Herre! Vi bøjer os i dyb undren og tilbedelse for din død og opstandelse. Du har fuldbragt dit værk og genfødt os til et levende håb.

Kom til os Herre, vis dig for os, når vi er rådvilde og bange.

Luk skrifterne op for os, så vore hjerter brænder i os.

Bryd brødet med os, så vore øjne åbnes og vi rives ud af vor sorg. For du er vor opstandne Herre og Frelser, fra evighed til evighed. Amen

DAGENS SANG: ”Hører I som græde” Med Lise og Jonas Petersen:

<https://www.youtube.com/watch?v=LtLZqllwr00>

VELSIGNELSE

Modtag Herrens velsignelse:

Herren velsigne og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!

Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred! Amen,

LÆSNING

Emmausvandrerne: Luk 24, 13-35

Samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket.

Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem:

»Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?«

De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede:

»Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?«

»Hvad da?« spurgte han. De svarede: »Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket – hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham.

Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel. Men til alt dette kommer, at det i dag er tredje dag, siden det skete.

Og nu har nogle af kvinderne iblandt os forfærdet os; de var tidligt i morges ude ved graven, men fandt ikke hans legeme og kom tilbage og fortalte, at de i et syn havde set engle, som sagde, at han lever. Nogle af dem, der er sammen med os, gik så ud til graven og fandt det sådan, som kvinderne havde sagt, men ham selv så de ikke.«

Da sagde han til dem: »I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?«

Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne.

De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre.

Men de holdt ham tilbage og sagde: »Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.«

Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det

og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham;

men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden:

»Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?«

Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: »Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon.« Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet. Luk 24,13-35

Vær med på denne online påskevandring, som måske kan være en hjælp til at gøre påskens budskab mere nærværende.

I 16 dage fra 1. april til 16. april vil der hver eneste morgen komme et nyt punkt til vandringen gennem påsken. Vandringen er bygget op omkring hele frelseshistorien helt fra skabelsen og til opstandelsen. Følg med her på facebook hver morgen.